

1761.

6. Hanaccus, Christianus; Rector acad. Vitemberg:
Circulas academiæ s. p. d. (ad festum S. Michaelis
piè celebrandum cohortatur)
7. Kluegelius, Eva. Godefr. Christianus: Docteuris piarum
(universarum privilegia)
8. Krausius, Georg. Fredericus: De emphyteusicos
renunciatione iure domus invalida.
9. Krausius, Georg. Fredericus: Theses juris controversi-
æ doctrina pantelectarum de noxali de pauperie
actione
10. Mendel, Leonardus Ludovicus: De actibus exusti
et ruinosis
11. Rivinus, Andreæ Florentis, Grad. juris l. r. Deca-
mus: Lecturi benevole s. (per reputationem Hoff-
Chr. Lianii Wentleri iurata)
12. Rivinus, Andreæ Florentis: De successione conjugis
una cum heris ex Statuto Littaviani

- Observationes
13. Rivinus, Andreas Florens: ~~De successione~~
juris ecclesiastici de cathedralibus inthronificatis
et emphaticis
14. Tilius, Joannes Daniel: Vim elementorum reprae-
sentationem dissertatione metaphysica . . .
publice auerunt
15. Tilius, Joannes Daniel: Summum jus calumnia
16. Wenker, Michael Godofredus: Lechissima nova
ad juris prudentiam. ejusque historiam perti-
nentes
- 16^b Wüstemann.

[Faint, illegible handwriting on aged paper]

9772

No: 78

DE
**VITRICO
 TVTORE PRIVIGNI
 MINVS SVSPECTO**

1861

1

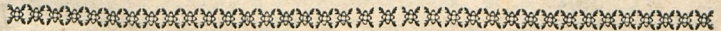
P R A E S I D E
**ERNESTO MARTINO
 CHLADENIO D**

DIGESTI INFORTIATI ET NOVI PROFESSORE
 PVBLICO ORDINARIO CVRIAE PROVINCIALIS
 CONSISTORII ECCLESIASTICI SCABINATVS
 ET FACVLTATIS IVRIDICAE ITEMQVE IVDICII
 PROVINCIALIS IN MARCHIONATV LVSATIAE
 INFERIORIS ASSESSORE

DIE XII. OCTOBRIS A. R. S. 1861 CCLXI.

IN AVDITORIO MAIORE

PVBLICE DISSERET
ADOLPHVS EHREGOTT SCHEDLICH
 SCHNEEBERGENSIS.

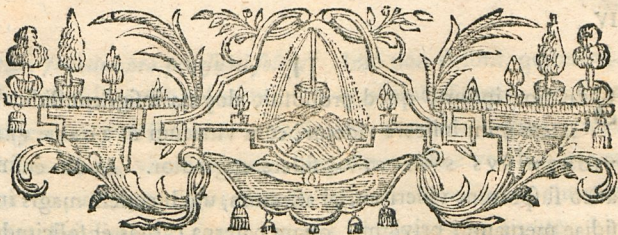

VITEMBERGAE
 EX OFFICINA GERDESIANA.

VITRICO
TUTOR PRIVILEGI
MINVS SVPTO
PRAESIDE
ERNESTO MARTINO
CHLADENIO D
DIGESTI INORTIATI ET NOVI PROFESSOR
PUBLICO ORDINARIO CYRILIC PROPTIACIALIS
CONSISTORII ECCLIASIATICI SCABINATVS
ET FACULTATIS IVRISICAE ITRMVE IVRISIC
PONTIFICIS IN MILITONATV IVRISIC
INTERIORIS ASSessor
DIE XII OCTOBRI A. S. CIVIS ROMANVS
IN APOSTOLICO PALATIO
PUBLICE DISSEST
ADOLPHVS ERNESTVS SCHIEDICH
PONTIFICIS
PONTIFICIS
PONTIFICIS
EX OFFICIO A. S. CIVIS ROMANVS

DE
VITRICO
TUTORE PRIVIGNI
MINVS SUSPECTO.

I.

SAPIENTISSIME hoc provident leges civiles, ne ad tutelam vocetur, nisi quem morum honestas animique candor commendat, et cujus spectata fides certum omen faciat, ejus studio et consiliis bene pupillo, bene etiam rei pupillari, consultum fore. Cum enim tutor patri impuberis in OFFICIO PATERNO, quod matura ejus mors interceperat, succedat, ipsa res postulare videtur, ut succedaneus detur homo bonae notae, a quo sperari possit, eum PATERNAE CARITATIS ac PIETATIS aemulum futurum, et in expediendo officio ita versaturum esse, ut, patre licet extincto, PATERNA tamen SOLICITUDO non desideretur.

II.

SED hoc ipsum, quod proposui, dogma insignem difficultatem mihi iniicere videtur, cum vitricum TUTOREM PRIVIGNI MINVS SUSPECTVM sistere aggredior. Audio enim, adeo suspectum videri vitrici affectum, ut ab eodem magis infidiae metuantur privignis, quam paterna caritas et sollicitudo speretur, imo ipsam VITRICI appellationem excludere praesumptionem pietatis, candoris, et fidei. Quid ergo? An tutum consultumque erit, privigno impuberi tutorem dare vitricum, hoc est, pupilli vitam et fortunas concredere homini malae, aut certe dubiae, notae, ex cuius solo nomine omen suspicionis capi potest? Vtrumne reclamabunt leges civiles, quae suspectum quemque aut non admitti ad tutelam, aut, si admissus, removeri volunt?

III.

NEQVE vulgi tantum opinione sustinentur istae, quibus ordo vitricorum obruitur, criminationes. Ipsi legum interpretes, etiam praestantissimi, subinde illis robor addunt, suo assensu. Ut exemplis res illustretur, ex multis loquatur BENE-DICTVS CARPZOVIVS: *a) Virricus in dubio praesumitur odio habere privignos.* Et iterum: *b) Subest periculum, ne vitae privigni insidietur vitricus.* Dicat sententiam MEVIVS: *c) Virricus et privignus odio mutuo laborare, et sibi invicem suspecti, praesumuntur.* Respondeat BRVNNEMANNVS: *d) Iura de vitricorum affectu male praesumunt.* Si audire velis CHRISTOPHORVM KORMARTE, *e) Virrici consilia, perinde ac novercae,*

cae, fraudulenta praesumi solent. Imo non desunt, quibus visum est, ipsum Vitrici etymon, in quo eruendo mire torquent ingenium, suspicionis certissimum praebere argumentum. Aiunt enim, vitrici nomen compositum esse e vocibus VIS et TRICO, ideo, quia VI alienam gentem ingrediatur, ejusque rem familiarem TRICIS et rixis implicet. An argute, Lectoris esto iudicium.

- a) BENED. CARPZOVIVS *Iurisp. For. Parr. II. Const. X. def. 25. n. 4.*
 b) IDEM *libr. cit. Parr. II. Const. XI. def. 42. no. 5.*
 c) DAV. MEVIUS *Comment. ad Jus Lubec. Tit. I. art. V. n. 14.*
 d) IGANN. BRVNNEMANNVS *ad L. 15. C. de negotiis gestis.*
 e) CHRIST. KORMARTE *Tract. de Jure Consulorum, Cap. X. Sect. I. thes. 23.*

IV.

AB istis quidem Doctoribus, qui, praesumptionem iuris contra vitricum militare, contendunt, fas erat, legem, quae praesumptionem illam firmet, excitare. Excitant. Pars provocat ad Imperatoris ALEXANDRI oraculum, *f)* quod negat, matri educationem pupilli committendam esse, si VITRICVM illa induxerit. Pars quaerit praesidium in Constitutione GORDIAMI, *g)* quae vitrico repetitionem alimentorum, privignae erogatorum, indulget, si illa erogaverit repetiturus, non verò, si PATERNO AFFECTV. Pars nititur auctoritate Imperatoris CONSTANTINI, *h)* qui graviter: *feminae immoderatae et intemperantes plerumque NOVIS MARITIS non solum res filiorum, sed et vitam, addicunt.* Pars denique excitat GAIJ effatum *i)* de NOVERCALIBVS DELINIMENTIS et

INSTIGATIONIBVS, quibus facile corrumpantur parentes, ut maligne circa sanguinem suum inferant iudicium. His legum argumentis, aiunt, accedere quotidianam experientiam, quae doceat, nihil frequentius esse domesticis illis inter vitricos et privignos iurgii, nihil etiam pertinacius, quam odium vitrici erga privignum.

f) L. 1. C. ubi pupilli educari debeant.

g) L. 15. C. de negotiis gestis.

h) L. 22. C. de administratione tutorum.

i) L. 4. D. de inofficioso testamento.

V.

HIS quidem, et fortasse aliis, suspicionis argumentis fere obruantur Vitrici. Quid ergo mirum, quod disceptetur, utrumne vitricus a privigni tutela plane sit repellendus? Diversae sunt disceptantium sententiae. Alii simpliciter repulsam dant vitrico, tanquam homini, ex ipso omine nominis suspecto. Alii, regulariter admittendum eum esse, censent. Alii denique erciscundos se praestant doctores in hoc argumento. Aiunt, in regula quidem repellendum esse, sed, pro re nata, quae exceptionem faciat, admitti posse vitricum, praevia causae cognitione, nimirum, si ille sit honestae famae, si nullis suspicionibus sit obnoxius, si cognati causam repugnandi non habeant. Ita, praeter alios, BENEDICTVS CARPZOVIVS, ^{k)} ita SIGISMUNDVS FINCKELTHAVSIUS, ^{l)} et, qui utrumque sequitur, PETRVS MÜLLERVS, ^{m)} Imo ad hanc classẽ etiam accedere videtur NICOLAVS CHRIS-

STOPHORVS L. B. DE LYNCKER, ⁿ⁾ cum ait: *Obngeachtet manchmahl ein Vitricus der Stiefkinder Vormund seyn kan, et alibi: o) ALIQVANDO vitricus tutor esse potest pupillo; itemque CHRISTIANVS WILDVOGELIVS, p) qui ita respondit: Diemeil die Vormundschaft derer Stiefkinder, somobl auch deren Auferziehung, dem Stiefvater in denen Rechten nicht gänzlich benommen, sondern auf gewisse Maafse erlaubet ist.*

k) BENED. CARPZOVIVS *Juriopr. For. Part. II. Const. XI. def. 43.*

l) SIGISM. FINCKELTHAVS, *Obs. 53. n. 21.*

m) PETR. MÜLLERVS *ad STRVVII Synagm. Jur. Civ. Exerc. 31. §. 30. lit. V.*

n) NIC. CHRIST. L. B. DE LYNCKER *Centur. X. Dec. 959.*

o) IDEM *Analect. ad STRVVII Syn. Jur. Civ. Lib. XXVII. Tit. 2.*

p) CHRIST. WILDVOGELIVS *Respons. 155. n. 16.*

VI.

VIVIT temperata videatur haec, quam postremo loco recensui, sententia, utut etiam tutum alias credatur, media via incedere, malim tamen cum illis agere, qui, vitricum regulariter admittendum esse, non dubitant. An enim fallar, si habilem et idoneum tutorem dicam unumquemque, quem leges civiles non repellunt? At inter has nulla reperitur, quae neger, vitricum posse privigno tutorem dari. Imo potius reperies quaedam capita, ex quibus tuto colligere poteris, Jus civile illum pro idoneo tutore habere. Imperator ANTONINVS, cum rescripsit, ^{q)} permittendam esse TV-

TORI

VIII

TORI adoptionem PRIVIGNI sui, eo ipso approbavit iudicium ejus, qui vitricum privigno tutorem dederat, imo, ut significaret, se nihil infidiarum metuere a vitrico tutore, huic indulsit maius aliquid, nimirum ut etiam adoptare possit privignum. Deinde, Imperatorum DIOCLETIANI et MAXIMIANI aetate, tutelam vitrico deferri consuevisse, intelliges ex specie, quam hi Imperatores in rescripto ad Thefidem ^{r)} proponunt. *Si pater tuus, inquit, quem PRIVIGNI SVI TUTELAM ADMINISTRASSE proponis, testamento recte facto, pupillo etiam quondam herede suo instituto, decessit.* An ambiges, ex mente horum Imperatorum, recte deferri vitrico tutelam sui privigni? Quid denique est, quod ALEXANDER ^{s)} concedat, TUTUREM nuptias posse contrahere cum MATRE PUPILLAE, neque simul eum iubeat removeri ab administratione tutelae? Sane hic Imperator sensit, nihil esse, quod tutorem reddat suspectum, licet pupilli pupillaeve sit vitricus.

g) L. 32. §. 1. D. de adop.

r) L. 3. C. de contrar. Judic. tutelae.

s) L. 2. C. de interdict. matrim.

VII.

CERTE, si rem ipsam consideres, nullum est suspicionis hujus fundamentum. Ut plenius hoc intelligatur, producam par vitricorum, CAIVM et SEMPRONIUM, animi indole et moribus sibi dissimillimos. CAII perversos mores nemo non averfatur. SEMPRONIUS vero, ob honestatem vitae, ob animi candorem, ob prudentiam, qua rem familia-

rem

rem tractat, apud omnes bene audit. Uterque habet privignum. Uterque privignus est impubes. Virique impuberi tutor dandus est a magistratu. Hic vero an recte dabit CAIVM et SEMPRONIVM? Certe CAIVS, Tuo, Lector, et cuiusvis recte sentientis, iudicio, cui ego lubentissime accedam, mox reprobabitur. Ex qua vero causa? Non quia impuberis est vitricus, sed quia periti eius mores eum reddunt suspectum. At ex hac causa quilibet alius, etiam consanguineus, a tutela est arcendus. Iam, ut de altero privigno dicam, an huic SEMPRONIVM dari tutorem conveniet? Sponte consenties, imo suasor eris, ut detur. At est vitricus. Hoc Te non dimovet a sententia. Ex ipsa SEMPRONII honestate, ex eius candore et prudentia, quae eum commendat, omen capis, maximo pupilli commodo cessuram esse tutelae administrationem, quae deferatur SEMPRONIO. Et recte. Nam, quae VLPIANI¹⁾ est sententia, suspectus tutor tantum est is, qui MORIBVS talis est, ut suspectus sit. Ut distinctior fiat doctrina, accedat vitricus tertiae classis, IAVOLENVS, de cuius moribus magistratui plane non constat, cuius tamen privignus, ob immaturam aetatem, tutore opus habet. Magistratus circumspicit, quem der impuberi tutorem. Obvius est IAVOLENVS, qui declarat, se, si magistratui videatur, tutoris munus subiturum esse. An hic mox repellendus, quia est vitricus? Neutiquam. Sed rem ager, quam agere solet alias, cum eligit tutorem, magistratus. Explorabit, quae fama, qui mores sint IAVOLENI. Inquiret in fidem et facultates eius, et, si hominem frugi eum esse intellexerit, de-

feret ei tutelam, neque ex vitrici nomine exculpet suspicio-
nis argumentum.

1) L. 8. D. de suspectis tutoribus.

VIII.

HAEC videlicet, per species diversas, proposui, ut signifi-
cem, nihil esse, quod vitricum, qua vitricum, suspe-
ctum reddat, et frustraneam esse illorum doctrinam, qui di-
cunt, regulariter vitricum repellendum esse a tutela, eum ta-
men admitti posse, praevia causae cognitione, si absit suspi-
cio, si ille integrae sit famae, si cognati non habeant causam
contradicendi. Certe, qui hoc docent, eo ipso ingenue fa-
tentur, vitricum admitti posse, perinde, ut alius admittitur,
et repelli eum debere ex iisdem causis, ob quas alius quili-
bet repellitur. Neminem enim, si vitricus sit, si alius,
dabit tutorem magistratus sine aliqua causae cognitione, ne-
minem, qui suspectus sit, neminem, cuius perversos mores
accusent consanguinei pupilli. Si igitur magistratus in vitri-
co, ad tutelam privigni sui adspirante, deprehendat corru-
ptos mores, is, ex mente illorum Doctorum, a tutela erit
arcendus, non quia est vitricus, sed quia mores eum suspe-
ctum reddunt.

IX.

NONDUM vero superavimus difficultatem, quam nobis inie-
cit ista Doctorum schola, quae tradit, IVRA in vitrico
praesumere odium, insidias, malum affectum, consilia frau-
dulenta,

dulenta, cetera. Videamus igitur, an illa superari possit. Auctoritati nihil dandum est in hoc argumento, cum ipsi illi Doctores sua auctoritate non confidant, sed IVRIVM fide nitantur. Sed quid? an credas, IVRA, quae alias in quolibet homine bonitatem et honestatem in dubio, non vero turpem affectum nec fraudulenta consilia, praesumunt, *) turpitudinem animi et morum praesumere tantum in homine, qui nulla alia re VITRICI nomen meruit, quam quod viduam duxit, prole prioris matrimonii instructam? Tanti erit, ipsos iuris articulos, quibus hanc praesumptionem firmari dicunt, *) repetere, et, quid rei lateat, explorare. ALEXANDER, Imperator, rescripsit Dionysodoro, tutori: *) *Educatio pupillorum tuorum nulli magis, quam matri eorum, si non VITRICVM EIS INDVXERIT, committenda est.* Ne credas, ALEXANDRO, ita rescribenti, suspectum visum fuisse affectum vitrici erga privignum, intercedit aliud eiusdem ALEXANDRI rescriptum, supra §. VI. allegatum, ex quo, ut dixi, intelligitur, benignius sensit hunc Imperatorem de affectu vitrici. Alia nimirum, et quidem duplex, ratio later. Tum enim Imperator diffidebat affectui ipsius matris, a quo, memor fragilitatis et inconstantiae muliebris, metuebat, ne, novi amoris aestu percita, curam educationis liberorum prioris matrimonii fusque deque haberet, praesertim si novum matrimonium nova prole foecundum esset. Tum etiam rescripti ratio sita est in odio, quo secundas nuptias prosequerantur Romani. Videlicet, ut feminas, praesertim eas, quae ex priori matrimonio liberos susceperant, a secundo matrimonio cohibe-

rent, nunc praemia, nunc poenas, proponerent. ^{e)} Inter poenas, quae mulieri binubae imminebant, haec etiam referenda est, quod illa pro indigna haberetur, cui educatio liberorum, ex priori connubio quaesitorum, committeretur. ^{a)} Frustra igitur in hac ALEXANDRI constitutione praesumptionis, quam contra Vitricum capiunt, fundamentum quaeritur. Idem dicendum est de rescripto GORDIANI, ^{b)} qui vitrico, Eutychiano, ita respondet: *Si PATERNO AFFECTU privignas tuas aluisti, nulla repetitio est, quod si, ut reperiturus ea, quae in sumtum missi, aliquid erogasti, negotiorum gestorum tibi intentanda est actio.* Si vel decies relegeris haec rescripti verba, nullum vestigium reperies, quo significetur, GORDIANO suspectum visum fuisse Eutychiani, vitrici, affectum. Imo sunt, quibus videtur, GORDIANVM magis inclinasse in hanc sententiam, quod in dubio vitricus PATERNO AFFECTU privignas aluisse praesumatur. Sic BACHOVIVS, ^{c)} sic OLEARIVS ^{d)} censuit. Sic superiori seculo iudicavit Scabinatus Lipsiensis, qui ad quaestionem, a vitrico propositam, respondit: ^{e)} *Diemeil dafür gehalten wird, wenn ein Stiefvater auf norddürftigen Unterhalt seiner Stiefkinder etwas wendet, daß er solches piezaris causa gethan habe, auf welchen Fall die conditio indebiti nicht statt hat; So mögen eure Stiefkinder die an Kost und Kleidung auf sie gemendeten 200. Thaler euch wieder zu erstatten nicht gehalten werden.* Deinde CONSTANTINI Imperatoris constitutio ^{f)} quidem feminarum secundo nubentium intemperantiam, qua ductae novis maritis plerumque res et vitam filiorum

rum

rum addicunt, increpat; nolim tamen inde colligere, ex mente CONSTANTINI in novo marito, sive vitrico, praesumendum esse malum affectum erga privigni rem et vitam, quam ipsi uxor addixit. Denique GAII effatum §) de novercalibus delinimentis et instigationibus pertinet ad doctrinam de NOVERCAE erga privignum affectu, qui quodammodo suspectus esse creditur. Quis vero, nisi nostro sexui iniuriam inferre velit, ab affectu feminarum, quas fragilitas et imbecillitas sexus excusat, ad affectum maris, quem robur et corporis et animi commendat, ducet argumentum? Vides igitur, parum praesidii has leges asferre praesumptioni, quae contra vitricum capitur.

u) L. 51. pr. D. pro socio.

x) Vid. supra §. IV.

y) in L. 1. C. ubi pupill. educ. deb.

z) Dixi in Diss. de feudis poenae §. II.

a) Vid. PETRI MÜLLERI Diss. de odio secundarum nuptiarum, Cap. IV, Th. 2.

b) in L. 15. C. de negot. gest.

c) REINERVS BACHOVIVS ad TREVTLERI Vol. I. Diss. 10.

d) IOANN. FRID. OLEARIVS in Diss. de affectu vitrici paterno, Lipsiae Anno 1718. habita, in qua, ductu huius L. 15. C. de negot. gest. vitricorum causam strenue agit.

e) IOANN. PHILIPPI Vsf. pract. Instir. Lib. 3. Ecl. 92.

f) L. 22. C. de administr. tut.

g) L. 4. D. de inoff. testam.

X.

NEC praesumptioni huic robur aliquod conciliat quotidiana, ad quam provocant, experientia. Esto, multos ex ordi-

ne vitricorum pravis moribus regi, et hinc frequentissima esse domestica iurgia inter vitricos et privignos. Quis inde concludet, in quovis vitrico praesumendam esse pravitatem morum, nisi regulae iuris, quemlibet in dubio bonum praesumi, vim facere velit? Et quid? si opponam exempla multorum, qui, licet ex affinitatis vinculo nomen vitrici gesserint, ipsa tamen re, nimirum affectu suo et studio in privignos, PATRIS nomen meruerunt, etiam apud Romanos. Exempla, quae in historia Romana prostant, adduxit PETRVS MÜLLERVS. ^{h)} Praeterea etiam lapidum reliquiae testantur, non infrequentem apud Romanos fuisse concordiam inter privignos et vitricos. Testem produco Oratorem huius Academiae praestantissimum, IOANNEM GVILIELMVM DE BERGER, cuius discessum adhuc enixe lugemus. Hic in dissertatione funebri, ⁱ⁾ quam in memoriam et laudem novercae cuiusdam religiosissimae scripsit, exempla novercarum, bene de privignis merentium, ex antiquis marmoribus eruit et exponit, deinde vero, in laudem vitricorum, addit: *Plura tamen sunt aetatis antiquae saxa, quae VITRICORUM, suae, ut nonnunquam loquuntur marmora, PATRASTRORUM, erga privignos, seu, ut nominant hos interdum lapides, filiastris ac filiastras, bene merentes, privignas suavissimas, filias piissimas, benevolentiam testantur.* Deinde, ut de experientia seculi, cui nos interfusum, dicam, quis est nostrum, qui non vel ex consanguineis suis, vel ex amicis, vel ex aliis, quos novit, excitare possit nomina vitricorum, quos morum honestas, quos animi integri-

tas

tas, publice commendat, quorum etiam affectus erga privignos paternum affectum aut vincit, aut aequat?

h) MÜLLERVS in *Diss. de odio secundarum nuptiarum*, Cap. ult. Th. 6. add. CUIACIUS *Observ. Lib. VI. Obs. 29.*

i) DE BERGER *Diss. Acad. XXVII. pag. 493.*

XI.

ET, licet admittere velim, apud Romanos populare fuisse, odio habere vitrici nomen, eiusque affectui diffidere, nos tamen dedecet, his vestigiis insistere. Illi tot experimentis didicerant, funesta saepe privignis fuisse vitricorum consilia, et his interdum ipsas matres inductas fuisse, ut, ad accelerandam successionem ab intestato, exitium pararent liberis. Quod igitur mirum, quod populo suspecta visa fuerint consilia vitricorum. Sed fuit haec Romanae reipublicae macula. At in Germania, cuius incolae prisca fides, candor, et integritas commendat, merito exulat illa suspicio. Verissime iudicavit SIMON A GROENEWEGEN, ^{k)} cum scripsit: *Terrica haec et funesta praesumptio, quod vitrici privignos suos odio prosequi, eorumque vitae insidiari velle credantur, licet forte iure merito cadat in Italos, a morum nostrorum simplicitate atque integritate aliena est, ideoque hodie pupilli passim educantur apud matrem, quamvis ad secunda vota transierit.* Addo, ideoque hodie vitricus privigno recte tutor datur a magistratu.

^{k)} SIMON A GROENEWEGEN *de Legibus abrogatis ad Tit. Cod. Vbi pupill. educ. deb.*

XII.

NEQUE Doctorum auctoritate et assensu destituitur haec doctrina. Ipse FINCKELTHAVSIUS, ^{l)} cui tutela vitrici suspecta videtur, excitat nomina ICtorum, qui anteriori aetate pro vitrico dixerunt sententiam. Ex iis, qui posteriori aetate patrocinium vitricis praestiterunt, praesertim nominandus est LÜDERVS MENCKENIVS, qui, vitrico tutelam imponi posse, sine limitatione, docet, ^{m)} adiecta ratione, quod paternus affectus quoque cadat in vitricum, qua motum fuisse, commemorat, ICtorum Lipsiensium Ordinem, ut pro vitrico pronunciaret. Ceterum interest, meminisse, Cameram Imperii favere huic doctrinae, quae vitricum pro idoneo tutore reputat, eandemque, etiam extra Germaniam, in provinciis Galliae vigere ⁿ⁾

l) SIG. FINCKELTHAVSIUS *Obs.* 53. n. 12.

m) MENCKENIVS *Synops. Pandect. Lib. XXVI. Tit. 1. § 3.*

n) OLEARIUS in *Diff. alleg. Cap. 11. §. 4*

ULB Halle

3

002 671 204

A-70

B18

No: 78

1761

1

DE
VITRICO
AVTORE PRIVIGNI
MINVS SVSPECTO

P R A E S I D E
ERNESTO MARTINO
CHLADENIO D

GESTI INFORTIATI ET NOVI PROFESSORE
PBLICO ORDINARIO CVRIAE PROVINCIALIS
CONSISTORII ECCLESIASTICI SCABINATVS
ET FACVLTATIS IVRIDICAE ITEMQVE IVDICII
PROVINCIALIS IN MARCHIONATV LVSATIAE
INFERIORIS ASSESSORE

DIE XII. OCTOBRIS A. R. S. 1761 CCLXI.
IN AVDITORIO MAIORE

PVBLICE DISSERET
DOLPHVS EHREGOTT SCHEDLICH
SCHNEEBERGENSIS.

VITEMBERGAE
EX OFFICINA GERDESIANA.

